

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ

ପବିତ୍ର ଭାରତବର୍ଷ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ଓ
ଗରିମାର ଦେଶ । ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟ ପରମ୍ପରା
ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଏକ ପବିତ୍ର ବନ୍ଧନ ଅଟେ ।
ଏ ଦେଶର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ
ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଥିଲା । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୁରୁକୁଳ
ଆଶ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଗୁରୁଙ୍କ ସେବାକରି
ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରୁଥିଲେ । ଉଭୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ଦାକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ କରିବା ଥିଲା ଗୁରୁଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ଶିକ୍ଷାଲାଭ ପରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ଗୃହକୁ
ଫେରିଆସି ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ଆଧାରକରି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିକ୍ଷାବିତ କରୁଥିଲେ । ଅଜ୍ଞାନ ରୂପକ
ଜୀବନାରକୁ ଦୂରକରି ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ
ନିମିତ୍ତ ଗୁରୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ
ସେବାରୁପକ ଯେ ଗୁରୁ ।

ଏକ ପୁରାଣରେ କୁହାଯାଇଛି :-
 ‘ଗୁ’ ଶବ୍ଦ ଅନ୍ଧକାରର
 ‘ରୁ’ ଶବ୍ଦ ସ୍ବ ନିରୋଧକ ।
 ଅନ୍ଧକାର ନିରୋଧଦ୍ବାରା
 ସ୍ବରୂପତା ଉପାସ୍ତେ ॥
 ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଗୁ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଅନ୍ଧକାର, ‘ରୁ’
 ଶବ୍ଦ ତହାର ନିରୋଧକ । ତେଣୁ ଅନ୍ଧକାରକୁ
 ନିରୋଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଯଥାର୍ଥରେ ଗୁରୁ
 ଅଟନ୍ତି ।

‘ଅସତୋ ମାଂ ସଦ୍ ଗମୟ
ତମସା ମାଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗମୟ
ମୃତ୍ୟୁର୍ମାଂ ଅମୃତଂ ଗମୟ ।।’
ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଗୁରୁଦେବ, ମୋତେ ଅସତରୁ
ସଦ୍ ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ନିଅନ୍ତୁ । ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକ

ଭୂମି ପାଖାତ ଇସ୍ପର

ଆଉଁ କିଅନ୍ତୁ । ମୃତ୍ୟୁର ଅମୃତ ଆଉଁ କିଅନ୍ତୁ ।
ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୦୫ ତାରିଖକୁ
ଗୁରୁଦିବସ ଭାବରେ ଭାରତରେ ପାଳନ
କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଦିବସଟି ବିଶେଷଭାବରେ
ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଭାରତର ଭୂତପୂର୍ବ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡକ୍ଟର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ
ରାଧାକୃଷ୍ଣନଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ଗୁରୁଦିବସ

ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ସେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭକରି ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଅଧ୍ୟାପନା କରିଥିଲେ । ସେ ୧୮୮୮, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୦୫ ତାରିଖ ଦିନ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଚିତ୍ତୁଡାନା ଠାରେ ଜନ୍ମିତ ହୋଇଥିଲେ । ଭାରତର ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଯୋଗଦାନ ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ଥିଲା ।

। ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଦର ଓ ଅଶେଷ ଶ୍ରଦ୍ଧାନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ୧୯୬୨ ମସିହାରୁ ଗୁରୁଦିବସ ଭାବରେ ପାଳିତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି ।

ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ, ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ପର୍ଶୁରାମ
ମଧ୍ୟ ସ୍ବୟଂ ଶିଷ୍ୟତ୍ବ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାଚୀନ

‘ସାକ୍ଷାତେ ଗୁରୁ ଯେ ଲବ୍ଧିର, ଗୁରୁଙ୍କୁ ନ ମଣିବ ନର’

ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତଥା ଚିନ୍ତା ନାୟକ ତତ୍କାଳ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜନ୍ମ ଦିବସ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ରୁ ସାରା ଦେଶ ଗୁରୁ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରୁଥିବାବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ଗୁରୁ ଦିବସର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ସମ୍ପର୍କରେ ସହୃଦୟ ପାଠକଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ ଜଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଗୁରୁଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମହତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଦାନ ରହିଛି । ଗୁରୁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ ଶୁଣିବା । ଜଣକ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଶୁଣିବା ହିଁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ବକ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଶେଷ ଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତିଟି ଜୀବନ ଚେତନାର ପରମ ଆଦର୍ଶର ସ୍ବରୂପ । ଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ବାର । ମଣିଷର ଜୀବନ ପଥରେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ବାହୁଁଥିବାବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଜଣେ ଜଣେ ଗୁରୁ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ସକଳ ପ୍ରକାର ପ୍ରଲୋଭନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜଗତର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକୂଳ ଶକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦକ୍ଷାୟମାନ ହେବାଲାଗି ସତସତ ବା ଗୁରୁ ସାହିଧ୍ୟ ସ୍ବଦୃଢ଼ ଦୂର୍ଗ ବା ରକ୍ଷା କବଚ । ଜଗତରେ ଯେତେ ମହାମାନବ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଗୁରୁ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ରଷି, ଯେତେବେଳେ ମୁନି, ଯେତେବେଳେ ଅବତାର, ଯେତେବେଳେ ମହାତ୍ମା ତଥା ଯେତେବେଳେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ସକଳ ମହାତ୍ମ୍ୟା ସତ୍ତ୍ବେ ଜଣେ ଜଣେ ଗୁରୁ କରିଥିଲେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଗୁରୁ ପରମ୍ପରା ଅନ୍ତର୍ଗତ । ଗୁରୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ବା ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଜୀବନରେ ପିତାମାତା ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ । ଆମ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷା, ସମାଜ ସମ୍ପର୍କରେ ଧାରଣା ଓ ଜୀବନକୁ ଜାଣିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପିତାମାତା ହିଁ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ବିଚାର କଲେ ସତରେ ଆମେ କ’ଣ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ବର୍ଷିତ ‘ବାକପୁନସୀ’ର ଗୋପାଳିଆ ଦୁହେଁ ତ ? ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କଷ୍ଟ ସହି ବାପାମାଆ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ସମାଜରେ କେବଳ ଶିକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ବଳେ ଛିଡ଼ା ହେବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସାହାସ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ କ’ଣ ସତରେ ଆମ ବାପାମାଆଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତାର ରଶ୍ମି ପରିଣୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କଲେବେଳେ । ଅନେକ ପିଲା ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ବିଦେଶରେ ରହି କିଛିବା ଟଙ୍କା ଗାଁରେ ରହୁଥିବା ବାପାମାଆଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ ଦେଇ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାରି ଦେଖାନ୍ତି । ଏହା କ’ଣ ଆମ ଜୀବନର ଆଦ୍ୟ ଗୁରୁ ବାପାମାଆଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବନିମ୍ନ

ବିଜୁନ ଲେଖରୀ ବିଶ୍ୱାଳ

କର୍ବ୍ୟବିଧିଆ । କିନ୍ତୁ ଅପରପକ୍ଷରେ ଦେଖନ୍ତୁ କମ ପାଠପଢ଼ି ଗାଁ ଭାଷାରେ କହିବାକୁଗଲେ ହିତମାଟି ହିତରେ ପକାଇ ବାପାମାଆଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ସେମାନଙ୍କ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୁସିର ହୋଇପାରେ ଟଣାଟଣି ବା ଅଭାଗୀ ସଂସାର କିନ୍ତୁ ମହା ଆନନ୍ଦରେ ସେ ପରିବାରଟି ସମୟକୁ ଅତିବାହିତ କରିଥାଏ । କେଉଁଠି କାମପାନ କରି ହେଉ ବା ମଜୁରୀ କେହେଳି, ବରଂ ପାଠୁଆ ପିଲାଟି ବାପାମାଆଙ୍କର ଦେଶୀ ଆଦରଣୀ । ଯଦିଓ ସମସ୍ତଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ମୁଁ ରଖୁନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ପ୍ରାଚୀନ ଗୁରୁକୁଳ ପରମ୍ପରା ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମୂଳ ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆଜିର ସମୟରେ କେଳାଣି କାହିଁକି ଅନେକ ଘଟଣାରୁ ଦେଖାଯାଏ ଗୁରୁ-ଶିଷ୍ୟ ବା ଗୁରୁ-ଶିଷ୍ୟା ସମ୍ପର୍କ ବିବାହାୟ, ଅପମାନଜନକ ଓ କଳଙ୍କିତ । ସ୍ବାଭାବିକ ଭାବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିବା କିଛି ଗୁରୁ ମାନଙ୍କ ଠାରେ ଏପରି ଅବଗୁଣ କାହିଁକି ଦେଖାଯାଏ । ସମାନ ଉତ୍ତର ହୁଏତ ଦିଆଯାଇପାରେ ଯେ ଅନେକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଆଧୁନିକତାର ଔପସ୍ୟତାକୁ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରତୀକ ଓ ସମ୍ମାନର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବାରୁ ଏହି ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । କିଛିଦିନ ତଳେ ବାରିପଦାର ଏକ ଘଟଣା ମୋ ଭିତରେ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ପରମ୍ପରା ସମ୍ପର୍କକୁ ନେଇ କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଭାବଗମ୍ଭୀର କରିଦେଲା । ବଦଳି ହେଉଥିବା ଜଣେ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଛଅ ସାତକୋଟି ଗାଁର କେବଳ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନର ଅଭିଭାବକଙ୍କ ଗୁରୁ ଗ୍ରାମବାସୀ ସମସ୍ତେ ଏପରି ଦୁଃଖୁତ, ମୁଁଯମାଣ ଓ କୁହନରତ ଯେ ତାହା ମୋ

ଆର୍ଯ୍ୟଧର ସୀମା ରହିଲା ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟରେ ଏପରି ଛାତ୍ର ବସନ୍ତ ଓ ଛାତ୍ରପ୍ରିୟ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀଙ୍କ ବଦଳି ହେଉ ବା ଅବସର ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି ଯେଉଁ ଅପୂର୍ବ ଭଲପାଇବା, ସମ୍ମାନ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ ଏହାଠାରୁ ଜଣେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରାପ୍ୟ କ'ଣ ବା ହୋଇପାରେ ?

ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତିକୁ ଦେଖିଲେ ସମଗ୍ର ଭାରତ ବର୍ଷ ସହ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀ ଖାଲି । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଶିକ୍ଷାଭିତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହାମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ସୃଷ୍ଟି କରେ କାରଣ ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ ଘୋଷଣା କରିଛି ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାର । ନାଗିବାମା କଲେଜକୁ, ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରି ବେଶ ବିଜ୍ଞପିତ ହୋଇପାରିଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ତିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରି ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହୋଇନଥାଏ । ଜଣେ ଅସଲ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀର ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ବିନପ୍ରାଚୀନ ପରୋପକାରତା, ନିଷ୍ଠାପରତା, ସାଧୁତା, ସତ୍ୟବାଦୀତା, ନିଷ୍ପପତତା ଓ ମାର୍ଗିତ ତଥା ସଂସ୍କାର ଚେତନାର ଭାବନା । ଆପଣ ଅନେକ ସମୟରେ ଶୁଣିଥିବେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ଝଗଡ଼ା ହେଉଥିଲାବେଳେ ଜଣେ ଅପରପକ୍ଷକୁ କହିଥାଏ ‘ତୋତେ କିଏ ପାଠ ପଢ଼ାଇଥିଲା ?’ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍କାର ଠାରୁ ଜୀବନ ସଂସ୍କାର ସବୁକିଛି ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ତାଙ୍କ ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷାଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା । ଗୁରୁ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ପଥ ଦେଖାଇଥାଏ । ସକଳ ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରାଇବା ସହ ଗୁରୁକୁପା ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ଆନନ୍ଦମୟ ହୋଇଥାଏ । ଗୁରୁଦିବସ ହେଉଛି

ଏପରି ଏକ ସ୍ୱରଣାୟ ଦିବସ ଯେ
ସମାଜରେ ଜଣେ ଛୋଟ ହେଉ ବା ବଡ଼
ହେଉ ସିଏ ତାହାର ହୁଅନ୍ତୁ ବା
ବିଚାରପତି, କୃଷକଟିଏ ହୁଅନ୍ତୁ ବା
ଅଭିନେତା, ଏହି ଦିନରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ
ନିଜ ପ୍ରାଚୀର ସ୍ୱରଣାୟ ଗୁରୁଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧିତ
ସ୍ୱରଣ ପୂର୍ବକ ସମ୍ମାନ ଅର୍ପଣ କରିବାର
ଦିବସ । ନିକଟରେ ସାରା ଭାରତ ବର୍ଷରେ
ଆଲୋଚନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ବାଳେଶ୍ୱରର
ଫକୀରମୋହନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରୀ
ସୌମ୍ୟାଶ୍ରୀଙ୍କ ଘଟଣାକୁ ଟିକିଏ ବିଚାର
କରାଯାଇ । ଛାତ୍ରୀଜଣଙ୍କ ଭଗବାନଙ୍କ
ଭୂଲ୍ୟ ଖୋଦ୍ ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷ ବର୍ଷ
ଧରି ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ । ସମବେଦନା,
ଆହାପଦେ କହିବା ପାଇଁ କାହାଙ୍କୁ ବି
ପାଇଲେ ନାହିଁ । ସାମାଜିକ ସ୍ୱାଭିମାନ
ଆଉ ସମ୍ମାନର ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ବାଛିନେଲେ ।
ଇଏତ ଭାତ ହାଣ୍ଡିରୁ ଗୋଟିଏ ।

ଆଜିକାଲି ଗୁରୁଦିବସ ବିଭିନ୍ନ
ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । ଆମ ମାନଙ୍କ
ଗହଣରେ ଆମ ମାନଙ୍କ ପିଲାଦିନେ ଖଡ଼ି
ଛୁଆଁର ଜୀବନର ଶିକ୍ଷାକୁ ଆଗେର
ନେଉଥିବା ଏପରି ଅନେକ ଅଭାବ
ଅନାଚନ ଓ ସାମାଜିକ କରୁଥିବା ଗୁରୁମାନେ
ନିର୍ଦ୍ଧିତ ଥିବେ । ସମ୍ମାନକୁ ଖୋଜି
କେବଳ ଗୁରୁ ଦିବସ ପାଇଁ ଦୁହେଁ ଯଥା
ସମ୍ଭବ ତାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ କିଛି କୃତଜ୍ଞତା,
ସମର୍ପଣ ପ୍ରଦାନ କଲେ ବାସ୍ତବିକ ଗୁରୁ
ଦିବସର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ
ହୋଇପାରିବ । ବାପା-ମାଆ ଆମ
ଜୀବନର ଆଦ୍ୟ ଗୁରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଟି
ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଜୀବନର ପ୍ରତିକ୍ଷଣରେ
ଆନନ୍ଦମୟ ଭାବରେ ରଖିବା ପାଇଁ
ପ୍ରୟତ୍ନଟିଏ ଗୁରୁ ଦିବସର ତେଜନା
ହେଉ । ପବିତ୍ର ଗୁରୁ ଦିବସର ଶୁଭକାମନା
ଏବଂ ଏ ଦୁନିଆର ତମାମ ଗୁରୁ ମାନଙ୍କୁ
ମୋର ସଭକ୍ତି ପ୍ରଣାମ । ପବିତ୍ର ଗୁରୁ
ଦିବସର ଆଲୋଚନା ସମୟରେ
ମନେପଡୁଛି ଶ୍ରୀମତ୍ ଭାଗବତର ସେହି
କାଳକନ୍ୟା ପବିତ୍ର ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ -
‘ତୋହିର ମନ ମନ ତୋର ଗୁରୁ, ଉଦ୍ଧବ
କେତେ ହେଁ ପଚାରୁ । ଗୁରୁ ବଚନ ଶିରେ
ଧରି, ପୁଷାଧୁ ସଙ୍ଗେ ସେବା କରି । ବନ
ବଚନ ନିଜ ଦେହେ, ନିତ୍ୟ ସେବିବ
ଗୁରୁପ୍ରାୟେ । ମୋତେ ପୂଜିବ
ଗୁରୁଦେହେ, ମୋ ତହିଁ ଗୁରୁ
ଭିନ୍ନନୋହେ । ଗୁରୁ ଚରଣେ ନମସ୍କାର,
ଯନ୍ତ୍ରେ କରିବ ସପ୍ତବାର । ଗୋରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ଗୁରୁପାଦେ, ବେଦତା ଅଗ୍ନି ରବି ବୁଝେ ।
ସେବିବ ବେନି ସନ୍ଧ୍ୟା ମାନେ, ଗାୟତ୍ରୀ
ଜପିବ ମଉନେ । ସାକ୍ଷାତେ ଗୁରୁ ଯେ
ଶିଖିବ, ଗୁରୁଙ୍କୁ ନ ମଣିବ ନର ।’

ଯାଜପୁର ରୋଡ଼, ଯାଜପୁର,
ମୋ : ୯୮୩୮-୫୩୭୦୭୬

ଦୁଇ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ

♣ ବାଲେଶ୍ୱର ♣ ଶୁକ୍ରବାର, ୦୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୫

କାଳରେ ଗୁରୁକୂଳ ପଟଂପରା ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ଶିକ୍ଷାଲାଭ କଲାପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିଜନିଜ ଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ଗୁରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ଆଧାରକରି ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । ଶିଷ୍ୟପତି ସ୍ନେହ, ଶିକ୍ଷାଦାନ , କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରାୟଣତା, ବାହ୍ୟ ଅନୁକୂଳି ଆଦିସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ବ ସମାଜ ଉପକାରି କରିପାରୁଥିଲା । ଗୁରୁ ଓ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଅନାବିଳ ସଂପର୍କ ଥିଲା । ଆଜିର ଗୁରୁଦିବସ ତାହା ପୂଜାର୍ଥୀ । ଏହି ଦିବସର ପାଳନ ଗୁରୁ ଓ ଶିଷ୍ୟ ଉଭୟଙ୍କପାଇଁ ତାପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଦ୍ୟା ଶିଷ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଗୁରୁଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭକରି ଶିଷ୍ୟ ସଚେତନ, ସମର୍ଥ, ରୋଜଗାରକ୍ଷମ ଓ ସ୍ବଚ୍ଛ ହୁଏ । ଯିଏ ଶ୍ରଦ୍ଧାବାନ୍ ସିଏ ଗୁରୁଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥାଏ । ଯିଏ ଜିଜ୍ଞାସୁ ସିଏ ଗୁରୁଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶିଶୁବାକୁ ପ୍ରୟାସ ହୁଏ । ଗୁରୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀକୁ ସୁରକ୍ଷକରି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ପାରମ୍ପରିକ ଭାବରେ ଗାନ୍ଧୀ କରିଆଣ୍ଡା :-

‘ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁ ବିଶ୍ବ ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ବର,
ଗୁରୁ ସାକ୍ଷୀ ପଟଂବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈନ୍ନାମ ଗୁରବେ
ନମଃ ।’

ଶିକ୍ଷାବିନା ଆମ ଜୀବନର କଳ୍ପନା କରିବା
ଅସମ୍ଭବ । ଯେପରି ଆମର ଶରୀରକୁ ଖାଦ୍ୟର
ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ସେହିପରି ଆମକୁ
ଜୀବନରେ କିଛି ହାସଲ କରିବାକୁହେଲେ କିମ୍ବ
ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେଲେ ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା
ଅନସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଆମର ମାତାପିତା ଆମକୁ ଜନ୍ମ

ଦେଉଆ'ନ୍ତି ସତ, କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଭବିତ୍ତା ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ଆମ ଭବିଷ୍ୟତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳମୟ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସ୍ଥାନ ସବୁଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ । ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଏହି ଯୋଗଦାନପାଇଁ ଆମେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବାବେଳେ ତାହା କାଗଜ ଗୁରୁ କଣ ମଣିଷ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଅସାଧାରଣ । ଗୁରୁ ସର୍ବଦା ଉତ୍ତରାବଳ ସହିତ ତୁଲନୀୟ ।

ଶିକ୍ଷକ ହେଉଛନ୍ତି ବରିତାର ସେହି ମାଳି ସଦୃଶ, ଯିଏକି ବରିତାରୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ଫୁଲରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରିଥା'ନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯଦି ବରିତା ହୁଏ ସେହି ବରିତାର ମାଳି ହେଉଛନ୍ତି ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଶିଷ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବରିତାର ଫୁଲ । ଫୁଲର ରଙ୍ଗ ହେଉଛି ବିଦ୍ୟାର୍ଥମାନଙ୍କ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭବିଷ୍ୟତ । ତତ୍ତ୍ୱର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ ନିଜ ଜୀବନର ତାଳିଶି ବର୍ଷକାଳ ଶିକ୍ଷାଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ । ସେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଓ ପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହୋଇଥିଲେ । ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଅବଦାନ ରହିଛି ଯାହା ଦେଶବାସୀଙ୍କପାଇଁ ବଡ଼ ସମ୍ମାନ ସଦୃଶ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ କହିବାକୁଗଲେ ଶିକ୍ଷକ ହେଉଛନ୍ତି ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ନିର୍ମାଣକାରୀ । ଯିଏ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସମାଜର ଉତ୍ତମ ମଣିଷ ରୂପେ ଗଢ଼ିତୋଳିଥା'ନ୍ତି । ସେହି ମହାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଆଜିର ଏ ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ଶତଶତ ଭକ୍ତିପୂର୍ବ ପ୍ରଣାମ ।

+ ଯୁନିଟ୍-୫; ଭୂବନେଶ୍ୱର
ଫୋନ୍ - ୮୨୪୯୭୫୦୪୪୪

ଗାଉଁ ଦିବସ

ଡକ୍ଟର ସ୍ୱରେଚ୍ଛା କୁମାର ନାୟକ

ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତଥା ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତତ୍କାଳୀନ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ଭାରତରେ ଗୁରୁ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏକାଧାରରେ ସେ ଥିଲେ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷାବିତ୍, ଦାର୍ଶନିକ ଏବଂ କୃତଚୀତିଃ । ୧୮୮୮ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖରେ ତାମିଲନାଡୁର ତିରୁବୁଲ୍ଲୀରେ ସେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ଚିତ୍ରଲତା ଏବଂ ଗବେଷଣା କବିତ୍ୱଲାଭ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପରେ ୧୯୦୯ରେ ତାଙ୍କୁ ମାଡ୍ରାସ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦର୍ଶନ ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳିଥିଲା । ଏହା ପରଠାରୁ ସେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ ରଖିଥିଲେ । ୧୯୧୧ରେ ସେ ମେଟ୍ରୋ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦର୍ଶନ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାହାପରେ କାଳାକାତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଲକ୍ଷ୍ନୌର ହାର୍ଡିଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ମାଣେଷ୍ଟର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠରେ ଅଳ୍ପପୋଡ଼ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ।

ଶିକ୍ଷକ ଜୀବନରେ ସେ ଭାରତୀୟ
ଦର୍ଶନ, ଧର୍ମ ଦର୍ଶନ, ବୁଦ୍ଧାନୁକ୍ରମ ଧର୍ମଦର୍ଶନ ଓ
ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରି
ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାଜନ
ହୋଇପାରିଥିଲେ । ଏକଦା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ
ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ
କରିବାସ୍ଥ, ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନବନ୍ଧୁ ଗୁରୁ ଦିବସ
ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ପରାମର୍ଶ

ଦେଉଥିଲେ । ବିଦେଶରେ ବେଶ୍ କିଛି ବର୍ଷ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପରେ ସେ ଭାରତ ଫେରି ୧୯୩୯ରେ ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ୧୯୪୯ରେ ସେ ସୋଲିଏଟ୍ ରସିଆକୁ ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ଭାବେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୫୨ରେ ପ୍ରଥମ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଏବଂ ୧୯୬୨ରେ ସର୍ବସମ୍ମତିକୁଳେ ସେ ହୋଇଥିଲେ ଭାରତର ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି । ୧୯୫୪ରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ସମ୍ମାନଜନକ ଭାରତ ରତ୍ନ ।

ଅଧକ୍ଷ, ଏସେଲ୍ସ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ,
ସେକ୍ଟର-୯, ସିଡିଏ, କଟକ

ଗୁରୁ ହିଁ ଭଗବାନ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ମହାବଳୀ

ଶ୍ରାମଦ୍ ଭଗବଦ୍ଗୀତାରେ ବୁଝାଯାଇଛି କେହି ତାଙ୍କୁ କନ୍ୟା କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି କେହି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କନ୍ୟା କରିହେବ । ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ? ଉନ୍ନୟିତ୍ରାପ୍ରାଞ୍ଜନ ବଳରେ ମାନସିକ କଳ୍ପନା କରିବା କିମ୍ବା ବଡ଼ ବଡ଼ ପୁଷ୍ପକ ଲେଖିବା ସମ୍ଭବ । ମାତ୍ର ପରମ ପୁରୁଷ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ମୂଢ଼ତା । ଗବେଷଣା ଛାଡ଼ିଦିଅ, ସବୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ, ବିନୟା ହୁଅ । କଥା ସ୍ବାକାର କର, ତୁମର ଶକ୍ତି ସୀମିତ ଏବଂ ତୁମେ ଭଗବାନଙ୍କ ଅଧୀନ । କେହି ଭଗବାନଙ୍କ ସହ ସମାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବଡ଼ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବିନୟା ହୁଅ । ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପରମ ପୁରୁଷ ଭଗବାନଙ୍କର ଗୁଣ- ଗୌରବମାନ ଶ୍ରବଣ କର । ଅର୍ଚ୍ଚନାକ ଭଳି ଭଗବାନଙ୍କୁ ବୁଝା । ବିଶିଷ୍ଟ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଗଣ ଯେଉଁ ପଥମାନ ଦେଖାଇଯାଇଛନ୍ତି, ତାହା ଅନୁସରଣ କର । ତା ହେଲେ ସବୁ ଜାଣିପାରିବ ।

ଗୁରୁ ହିଁ ଈଶ୍ବର । ଗୁରୁମୁଖ୍ୟ ନିୟୁତ ବାଣୀ ହିଁ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାଣୀ । ସେ ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଆପଣଙ୍କ ନାହିଁ, କେବଳ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି, ତାଙ୍କର ସଜ୍ଜାଲାଭ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତିପ୍ରଦ, ଉଦ୍ଧାହପ୍ରଦ ଓ ଚେତନାପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ । ଗୁରୁଙ୍କର ସାହିତ୍ୟରେ କେବଳ ବାସ କଲେ ହିଁ ଆପଣଙ୍କର ଜ୍ଞାନଦୀପ ସ୍ବତଃ କଳି ଉପି । ଗୁରୁଙ୍କ ଗହଣରେ ବାସ କରିବା ହିଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା । ଭଗବାନ ସର୍ବକାରଣର କାରଣ । ବିଦ୍ୟା ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କର ଶରଣ ନିଅ । ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ, ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣ । ଏପରି କଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ବାନ୍ଧ ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ପରମ ତତ୍ତ୍ବ ଜଣା । ଯଦି ଏ ପ୍ରକାର ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପାଆ, ତାଙ୍କର ସେବା କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରଣରେ ରହିବା ଅର୍ଥ ଭଗବାନଙ୍କ ଶରଣାଧୀନ ହେବା । ଯଥାର୍ଥରେ ଶ୍ରାମଦ୍ ଭାଗବତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି - ‘ଗୁରୁ ବଚନ କି କରିବ, ଯାହାର ଯେମନ୍ତ ସ୍ବାଭାବ । ତୋହାରି ମନ ତୋର ଗୁରୁ, ଉଦ୍ଧବ କେତେ ହେଁ ପଚାରୁ ।’

ବିଶ୍ୱବିଜୟୀ ଦାଶ

ଭାରତବର୍ଷରେ ଗୁରୁଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଯଥେଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚରେ । ଗୁରୁଙ୍କର ଫଂଜ୍ଜା ନିରୂପଣ କରାଯାଇ ଯଥାର୍ଥରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ-

“ଗୁଡ଼ାରୋକ୍ଷକାରଷ୍ଟୁ ଗୁକାରସ୍ତନ୍ଦବର୍ତ୍ତକଃ ଅକ୍ଷକାର ନିବୃତ୍ୟାକୁ ଚାରୁରିତ୍ୟଭିଧାୟତେ।”

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଗୁ’ ଅର୍ଥ ଅକ୍ଷକାର, ‘ରୁ’ ଅର୍ଥ ଅଜ୍ଞାନ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଅକ୍ଷକାରକୁ ଦୂରକରି ଜ୍ଞାନରୂପକ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ‘ଗୁରୁ’ ଆଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ପୁନଶ୍ଚ :-

“ଗୁରୁବହ୍ମା ଗୁରୁର୍ବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ୱର ଗୁରୁ ସାକ୍ଷୀର୍ ପଟଂବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈଶ୍ରୀ ଗୁରୁବେ ନମଃ।”

ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହେଶ୍ୱର ।ସେ ମଧ୍ୟ ପଟଂବ୍ରହ୍ମ ସଦୃଶ ପ୍ରତୀକ୍ଷମାନ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଏଣୁ ଗୁରୁଙ୍କୁ କୋଟି ନମସ୍କାର ସର୍ବାଦୌ କରଣୀୟ । ମୁଖ୍ୟତଃ ଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବତା ସମାନ । ତାଙ୍କରି ଶୁଭାଶିଷ ଲାଭ କରି ଶିଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ମନୁଷ୍ୟତା ଲାଭ କରିଥାଏ । ଗୁରୁକୃପା ହିଁ ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥାଏ ।ଏଣୁ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କର ଭୂଷଣ ହେବା ଦରକାର । ଅପରପକ୍ଷରେ ଗୁରୁଙ୍କର ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଛାତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ।ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଜନ୍ମତିଥିକୁ

ଗୁରୁ ଦିବସ ଓ ତଃ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍

ଗୁରୁଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତତ୍କର ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କର ଅବଦାନକୁ ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନକୁ ଗୁରୁ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।

ତତ୍କର ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷାବିତ୍, ଦାର୍ଶନିକ, ଭାରତ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ ବେଶ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

୧୮୮୮ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖରେ ତାମିଲନାଡୁର ତିରୁଚ୍ଚନାଠାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ତତ୍କର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ । ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ଶୈଶବ ତିରୁଚ୍ଚନା ଓ ତିରୁପତିରେ କଟିଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମିସନାରୀ ସ୍କୁଲରୁ ତାଙ୍କର ପାଠପଢ଼ା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପରେ, ୧୯୦୯ରେ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କୁ ମାଡ୍ରାସ ପ୍ରେସ୍‌ବିତେରୀଁ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦର୍ଶନ ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳିଥିଲା । ଏହା ପରଠାରୁ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ ରଖୁଥିଲେ । ୧୯୧୧ରେ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ମୈସୂର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦର୍ଶନ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାହାପରେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଲକ୍ଷ୍ମନର ହାଇର୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ମାଫଟେଷର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଶେଷରେ ଅକ୍ରଫୋର୍ଡ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ

ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୪୯ରେ ସୋଭିଏତ ରଷିଆକୁ ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ଭାବେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ୧୯୫୪ରେ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା ସମ୍ମାନଜନକ ଭାରତ ରତ୍ନ ।

ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଶିକ୍ଷାର ବିକାଶରେ ସମର୍ପିତ ଥିଲା ।ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ପାଇଁଦୟସ୍ କେବେ ବାଧକ ଯାଜି ନ ଥାଏ ।ଶିଶୁବାରେ ନିଷ୍ଠା ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟ ଗୁରୁ ହୋଇଥାନ୍ତି ।ସ୍ୱଭାବ କବି

ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେରଙ୍କ ଭାଷାରେ ’ ନିଜକୁ ଯେ ନିରନ୍ତର ଶିକ୍ଷା ରୂପେ ଗଣେ, ନିଷ୍ଠୟ ଯେ ଯୋଗ୍ୟତମ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ।’।ଗୁରୁ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ର ଏକାପରି ।ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଥିବେ,କିନ୍ତୁ

ଆଗରୁ ବର୍ତ୍ତିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବେ । ଏହା ହିଁ ତ ଗୁରୁଙ୍କ ମହାନତା । ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଭବିଷ୍ୟତ ନ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ ଗୁରୁଙ୍କ ଉପରେ ।କୃଷ୍ଣାମୀତିର ପିତୃକାକୁ ସେ ଦେବତା ରୂପେ ଗର୍ଭିବାକୁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖୁଥାଆନ୍ତି । ବିନା ଗୁରୁରେ କେହି ବି ଜ୍ଞାନୀ ପଦବାଚ୍ୟ ହୋଇପାରି ନଥାଏ । ଗୁରୁ ହିଁ ପ୍ରେରଣାର ଉଷ୍ମ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜନ୍ମ ନେଉ, ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆମେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଜୀବନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷା ମିଳେ । ପିତା-ମାତା ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ । ଶିଶୁଟି ଧରା ଛୁଇଁବା ପରେ ତାକୁ ତା ମାଆ କୋଳେଇ ନିଏ, ତାର ଅଳି-ଅଳିଏ ସବୁ ସହେ । କେମିତି ଚାଲିବ, କେମିତି ଖାଇବ, କେମିତି କଥା କହିବ, କେମିତି ବସିବ ପରି ଅନେକ ଶିଖିବାର କଥା, ସମାଜରେ ଅନୁରୂପ ବଞ୍ଚିବାର କଳା ଶିଖେଇଥାଆନ୍ତି ପିତା-ମାତା । ବ୍ୟବହାର, ଶୈଳୀ, ଶିଖିବାର, ଭଦ୍ରାମୀ କ’ଣ ତାହା ଉଭୟ ବାପା-ମାଆ ହିଁ ଶିଶୁଟିକୁ ଜଣାଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଉଭୟ ତାର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ

। ଜଣେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଯେମିତି ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଏ, ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ନିଜ ବାପା-ମାଆଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଯିଏ ନିଜ ବାପା-ମାଆଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ କାଶେନା, ସେ କାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଶିଖି ପାରେନା । କାରଣ ଉଭୟ ନଥିଲେ ଜଣେ ଶିଶୁର ଭବିଷ୍ୟତ କେବେ ବି ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଗଢ଼ା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପିତାମାତାଙ୍କ ପରେ ଯିଏ ଦୁନିଆ ସହ ପିଲାଟିର ପରିଚୟ କରାନ୍ତି, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଶିକ୍ଷା ଗୁରୁ । ଯିଏ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦାନ କରନ୍ତି ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ବି ଅପୂରଣୀୟ । ପିଲାଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟତ ନ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଉପରେ । ପିଲାଟି ଯେବେ ଖତି ଧରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ, ଶିକ୍ଷା ଗୁରୁର ଶିକ୍ଷକତା ସେହିଠାରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ବିନା ଗୁରୁରେ ଛାତ୍ରର ଭବିଷ୍ୟତ ଅକ୍ଷକାର ଆଡକୁ ଠେଲି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଅବମାନନା କରିବା ଉଚିତ୍ ? ନୁହେଁ । ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ପ୍ରଗତିର ମାପକାଠି । ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ସମାଜର ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଣାଯାଇପାରିବ । ସବୁଠୁ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଜଣେ ଭଲ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ହେବା ।

ମୋ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟି ପାହାଚରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସିଥିବା ସମସ୍ତ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଗୁରୁ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ମୋର ପ୍ରଣାମ ।

+ସମ୍ପାଦକ
ବ୍ରଜବିଳାସ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା
ଗମ୍ଭାରିମୁଖା,ବାଣପୁର,ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ପିନ୍- ୭୫୨୦୩୫
ମୋ: ୬୩୭୦୨୦୮୪୨୮

ତତ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସାହୁ

‘ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ବୌଦ୍ଧ ଖଡ଼େ, କାକେ ଲାଗୁଁ ପାବ ବାଲିହାରୀ ଗୁରୁ ଆପନେ, ଗୋବିନ୍ଦ ଦିୟୋ ବତୀୟ ।’

ଏହାର ଅର୍ଥ ଗୁରୁ ଓ ସ ଇଶ୍ୱର ଏକା ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାବେଳେ ମନରେ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରକୃତ ଭାବେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯେ, କାହା ପାଦ ପ୍ରଥମେ ଘର୍ଷ କରିବା ଉଚିତ୍ ? ଏ ନେଇ ଈଶ୍ୱର ନିଜେ ହିଁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି , ଗୁରୁ ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାର ମାର୍ଗ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଗୁରୁଙ୍କ ଚରଣ ଘର୍ଷ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଜି ସେହି ଗୁରୁଙ୍କ ଦିନ । ଗୁରୁଙ୍କର କେବେ କେବେ ଆକଟ ଭରା କଠୋର ଅନୁଶାସନ , ପୁଣି କେବେ ସେ ଉଷାହପ୍ରଦ ପ୍ରେରଣାର ମହାମନ୍ତ୍ର । ସାଧାରଣ ଛାତ୍ରଟିକୁ ଅସାଧାରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି । ପାଠରୁ ପ୍ରତିଭା ସବୁଥିରେ ବାସ୍ତୁମନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞମନର ଆଶୀର୍ବାଦ । ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁରୁଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କୃତୀ ପ୍ରତିଭାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣି ଦେଇଛି ଅକଳନ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ।

ଭାରତ ଧର୍ମ ଓ ଦର୍ଶନର ଦେଶ, ପ୍ରେମ ଓ ପବିତ୍ରତାର ଦେଶ । ତ୍ୟାଗ ଓ ସେବାର ମହାନ୍ ଦେଶ । ଭାରତବର୍ଷର ଗୁରୁ ପରମ୍ପରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ଅନନ୍ୟ । ଆମ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପରମ୍ପରାରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପୂଜନ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଅତି ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଗଠନରେ ଗୁରୁଙ୍କ ଭୂମିକା କେତେ ଯେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ବ ତାହା କଳନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ରୂପରେ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ପୂଜନୀ ଶକ୍ତିର ବିକାଶ କରି ଶିଷ୍ୟକୁ ନବଜନ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ବିଷ୍ଣୁ ରୂପରେ ସ୍ୱେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷାଦାନକରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ମହେଶ୍ୱରଙ୍କ ରୂପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗୁଣକୁ ବିନାଶ କରି ସୁଗୁଣର ପରିପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । କୁହାଯାଏ -

‘ ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ୱର/ ଗୁରୁ ସାକ୍ଷୀର୍ ପଟଂବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ।’

‘ଗୁରୁ’ ଏକ ପରମ ପବିତ୍ର ଶବ୍ଦ । ଗୁରୁ, ଯିଏ ଅଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଅକ୍ଷକାରରୁ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଆଲୋକର ରାଷ୍ଟ୍ରା ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନର ଦାନରେ ସାଧାରଣ ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝିବାରେ ସହଜ ହୁଏ । ଉଷାହପ୍ରଦ ପ୍ରେରଣା ସାଧାରଣରୁ ଅସାଧାରଣର ପ୍ରକୃତ ପିନ୍ଧାଏ । ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଠ ହେଉ କି ସଙ୍ଗୀତ , ଖେଳ ହେଉ କି ନୃତ୍ୟ, ବାଦ୍ୟ ହେଉ କି ବକ୍ତୃତା, ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କୃତୀ ପ୍ରତିଭାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣି ଦିଏ ଅଜସ୍ର ଖ୍ୟାତି, ଯଶ, ପ୍ରସିଦ୍ଧି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସାକ୍ଷାତ ପରମବ୍ରହ୍ମ । ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୁରୁଙ୍କ ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ବ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଯେପରି କ୍ଷୀର ବିନା ଗାଈ, ଫୁଲବିନା ଲତା, ଚରିତ୍ର ବିନା ସ୍ତ୍ରୀ, ପଦ୍ମବିନା ଜଳ, ଶାନ୍ତି ବିନା ବିଦ୍ୟା, ଅଧିବାସୀ ବିନା ନଗର ଶୋଭାପାଏ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଗୁରୁ ବିନା ଶିଷ୍ୟର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ନାହିଁ । ଭାଗବତରେ କୁହାଯାଇଛି, ଗୁରୁ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ନୁହଁନ୍ତି । ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରି ଗୁରୁଙ୍କ ଚରଣରେ

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଗୁରୁ ପୂଜନ

ସମର୍ପିତ ହେଲେ, ଶିଷ୍ୟ ଅଶେଷ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ହୁଏ । ଗୁରୁଙ୍କ ପଦାରବିନ୍ଦରେ ଶିଷ୍ୟ ନିରନ୍ତର ଅନନ୍ୟ ଶରଣାଗତ ଭାବ ପୋଷଣ କରିଥାଏ । ଶିଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧିତ୍ର ଓ ଶରଣାଗତ ଭାବକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଜ୍ଞାନଗର୍ଭିତଶ୍ୱଦର୍ଶୀ ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟକୁ କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

ଗୁରୁ ଏକାଧାରରେ ଶିଷ୍ୟପାଇଁ ବହୁ ଭୂମିକାର ପ୍ରତୀକ । ଯଦିଓ ପିତାମାତା ଆମର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ । କିନ୍ତୁ ବାପା ମା’ଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା ଦୀକ୍ଷା ଗୁରୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ପିଲାଟି ମାଟି ପିଣ୍ଡୁଳା ପରି । ଗୁରୁ ତା’ର ଫଂଦ୍ଦାରକୁ ଧରି ରୂପ ଦିଅନ୍ତି । ଗୁରୁ ନିଜର ଅସୀମ ଭଲପାଇବା ଯୋଗୁଁ ଶିଷ୍ୟର ଚରିତ୍ର ଗଠନ କରିଥାନ୍ତି । ଗୁରୁ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଶିଷ୍ୟର ମନ । ତେଣୁ ସେ ଦକ୍ଷ ମନୋବିଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି । ଗୁରୁ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଶିଷ୍ୟ ଦେହର ଆବଶ୍ୟକତା । ତେଣୁ ସେ ଉତ୍ତମ ଡିକ୍ଟସ୍‌କ । ଗୁରୁ ଜାଣିପାରନ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଗ୍ରହଣର କୁଶଳତା । ତେଣୁ ସେ ବିଦ୍ୟାଦାତା । ନିଜର ସନ୍ତାନ ଅପେକ୍ଷା ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ଶିଷ୍ୟ ଅଧିକ । ଭାରତୀୟମାନେ ଏହିଭଳି ଗୁରୁକୁ କାଳେ କାଳେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୁରୁଙ୍କ ବିନା ପରାମର୍ଶରେ ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏପରିକି ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ତାଙ୍କର ଅବତାର କାଳୀନ ଲୀଳା ସମୟରେ ଗୁରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଗୁରୁଥିଲେ ବଶିଷ୍ଠ ଓ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଗୁରୁଥିଲେ ମହର୍ଷି ସଦିପତି । ଗୁରୁ ପର୍ଯ୍ୟୁରାମଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ ଭୀଷ୍ମ । ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଏକଲବ୍ୟ । ଗୁରୁ ଦାଣକ୍ୟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ମୌର୍ଯ୍ୟ । ଗୁରୁ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ ଦେବଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ ବିବେକାନନ୍ଦ । ଗୁରୁ ସୌମ୍ୟ ରକ୍ଷିଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଆରୁଣି ଓ ଉପମନ୍ୟୁ । ଗୁରୁ ରାମଦାସଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଛତ୍ରପତି ଶିବାଜୀ, ଗୁରୁ ସକ୍ରେଡିଟ୍ ଲ ଶିଷ୍ୟ ପୁରୋ । ଗୁରୁ ଆରିଷ୍ଟଟଲଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଆଲେକ୍ସଂ କାଣ୍ଡାର । ଗୁରୁ ସବୁ ରାମାନନ୍ଦଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ କବୀର । ଗୁରୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଅର୍ଜୁନ । ଏଭଳି ଆଦର୍ଶ ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାନବ ସମାଜ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ମନେରଖୁ ଆସିଛି ।

ଆମ ଦର୍ଶନରେ କୁହାଯାଇଛି, ‘ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା ଭବ’ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବା ଆଚରଣ ସିଦ୍ଧ ନହେଲେ କେହି ଗୁରୁ ହୋଇ ପାରେନା । ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଗୁରୁ ହେବାକୁ ପଡ଼େ - ଯାହା ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେଁ ସାଧନାର କଥା । ପିତାଗୁରୁ, ମାତାଗୁରୁ, ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ, କାଷ୍ଠାଗୁରୁଙ୍କ ସହ ପ୍ରକୃତି ଓ ସଂଅଭିଜ୍ଞତା ହିଁ ନିଜର ଗୁରୁ । ପିତାମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଚଳଣି, ଶିକ୍ଷାଗୁରୁଙ୍କ, ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁଙ୍କ ସହ ପ୍ରକୃତି ଓ ସଂଅଭିଜ୍ଞତା ହିଁ ନିଜର ଗୁରୁ । ପିତାମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଚଳଣି, ଶିକ୍ଷାଗୁରୁଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦ୍ୟା, ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁଙ୍କ ଠାରୁ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ବି; ଜଣେ ମାଟି, ଜଳ, ବାୟୁ, ଆକାଶ, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ନକ୍ଷତ୍ର, ବୃକ୍ଷ, ଜୀବଜଗତର ଠାରୁ ଅନେକ ଜିଛି ଶିଖେ । ନିଜେ କରେଇଥିବା ସମୟଠାରୁ ଅଭିଜ୍ଞତା ଗ୍ରହଣ କରିବି ଜଣେ ଏହି ସଂସାର ପଥ ଅତିକ୍ରମ

କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରେ । ଏଣୁ ସାମଗ୍ରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୁରୁଶବ୍ଦର ଏକ ମହାବ୍ୟାପ୍ତିତାକୁ ଅନୁଭବ କରି ହୁଏ । ତେଣୁ ଶାସ୍ତ୍ର ମତରେ ଗୁରୁ ସର୍ବବ୍ୟାପ୍ତି, ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ ଓ ସର୍ବ ଜ୍ଞାତ୍ୱା ର ଆଧାର । ପ୍ରାକୃତିକ ଶକ୍ତିର ରୁଣ୍ଡ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସମାହିତ । ଏଣୁ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି- ‘ ଅଖଣ୍ଡମଣ୍ଡଳାକାରଂ ବ୍ୟାଫ୍ରଂ ଯେନ ଚରାଚରମ୍ / ଚତ୍ରପଦଂ ଦର୍ଶିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ‘ ।

ଜ୍ଞାନ , ଭକ୍ତି ଓ ବୈରାଗ୍ୟ ଗୁରୁଙ୍କର ମୌଳିକ ଉପାଦାନ । ଗୁରୁଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧା, ସ୍ୱେହାଶୀର୍ବାଦ ହିଁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜୀବନର ପାଥେୟ । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଆରୁଣି, ଉପମନ୍ୟୁ, ଏକଲବ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନାମ ଏବେ ମଧ୍ୟର ସୁରଣୀୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏକଲବ୍ୟ ନିଜର ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ସ୍ୱରୂପ ଦୃଶ୍ୟାକୁଳିକୁ ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉପମନ୍ୟୁ ଗୁରୁଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ ନଖାଇ ଅତି ଭୋଜିଲା ହୋଇ ଶେଷରେ ଅରଖ ଦୃକ୍ଷର ପତ୍ର ଖାଇ ଅନ୍ଧହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଓ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ନାମ ଧରି ଚିକ୍କାର କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ଚକ୍ଷୁ ଫେରିପାଇଥିଲେ । ଆରୁଣି ଗୁରୁ ଦେବଙ୍କ ବଚନ ପାଳିବାକୁ ଯାଇ ଜୀବନ ସମର୍ପଣ କରି ଗୁରୁ କୃପା ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟ ନିଜର ସମସ୍ତ ଅହଙ୍କାର ତ୍ୟାଗ କରି ନିଜକୁ ଗୁରୁମୟ କରିଦିଅନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁ ସମର୍ପିତ ବୋଲି ଭାବି ନିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସମର୍ଥ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟର ବଳଶାଳୀ ହୋଇ ଉଠେ । ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କଠିନରୁ କଠିନତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଏ । ଅଟଙ୍କ ଗୁରୁଭକ୍ତି, ଦୁର୍ଲଭ ହିମାଳୟରୁ ଲଞ୍ଜନ କରିବାର ମହାଶକ୍ତି ଭରି ଦେଇଥାଏ । ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରାରେ ଗୁରୁକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି । ସାଂପ୍ରତିକ ସମାଜରେ ଶିକ୍ଷାର ଗୁରୁତ୍ୱ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ରହିଛି । ଶିକ୍ଷା ବିନା ମାନବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୁରୁଶବ୍ଦର ଏକ ମହାବ୍ୟାପ୍ତିତାକୁ ଅନୁଭବ କରି ହୁଏ । ତେଣୁ ଶାସ୍ତ୍ର ମତରେ ଗୁରୁ ସର୍ବବ୍ୟାପ୍ତି, ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ ଓ ସର୍ବ ଜ୍ଞାତ୍ୱା ର ଆଧାର । ପ୍ରାକୃତିକ ଶକ୍ତିର ରୁଣ୍ଡ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସମାହିତ । ଏଣୁ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି- ‘ ଅଖଣ୍ଡମଣ୍ଡଳାକାରଂ ବ୍ୟାଫ୍ରଂ ଯେନ ଚରାଚରମ୍ / ଚତ୍ରପଦଂ ଦର୍ଶିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀ ଗୁରବେ ନମଃ ‘ ।

ଉପଯୁକ୍ତ ବାକ ଉର୍ବର କ୍ଷେତରେ ପଡ଼ିଲେ ଯାଇ ଉତ୍ତମ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ହେବ । ଗୁରୁ ଅଲୌକିକ ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ । ଶିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱପ ହେବା ପ୍ରୟୋଜନ । ଅତୀତରେ ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟର ସମ୍ପର୍କ ମଧୁର ତଥା ଅନାବିଳ ଥିଲା । ସେହି ପରମ୍ପରାକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଆମର ଭୂତପୂର୍ବ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ଭାରତର ବରେଣ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ପ୍ରଜ୍ଞାପୁରୁଷ, ବିଶ୍ୱର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାର୍ଶନିକ, ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାସ୍ତ୍ୱା, ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଜନନାୟକ ଓ ମହାନ୍ ଶିକ୍ଷକ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ଗୁରୁ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଥରେ ଗୁରୁଦିବସରେ ତଃ ଏପି.ଜେ ଅବଦୁଲ୍ କାଲାମଙ୍କୁ କେହି ଜଣେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, ଆପଣ କ’ଣ ହେବାକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ତା’ର ଉତ୍ତରରେ ସେ କହିଥିଲେ ମୁଁ ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ

କରିଥାନ୍ତି । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦରୁ ଅବସର ନେଲା ପରେ ତଃ କାଲାମ୍ ମାଡ୍ରାସସ୍ଥିତ ଆନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଭିକିଟିଂ ପ୍ରଫେସର ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ତ. ଏପି.ଜେ କାଲାମ୍ କହୁଥିଲେ, ସମାଜରୁ ଦୁର୍ନୀତିର ମୂଲୋତ୍ସାଦନ କରିବା କେବଳ ଡିନିକଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ଡିନିଗୁରୁ ପିତା, ମାତା ଓ ଶିକ୍ଷକ । ସେ କହୁଥିଲେ ଭଲ ଶିଶୁଟିଏ ଗଢ଼ିଲେ ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଭଲ ମଣିଷଟିଏ ହେବ । ଭଲ ପରିବାରଟିଏ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଭଲ ପରିବାରଟିଏ ଗଢ଼ା ହେଲେ ସମୃଦ୍ଧଶାଳୀ ସମାଜ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗଠନ ସମ୍ଭବ ହେବ । ଗାନ୍ଧିଜୀ କହୁଥିଲେ ଶିକ୍ଷକ ହିଁ ଛାତ୍ରର ମୂଳପୁଷ୍ପକ । ବିଶ୍ୱକବି ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋର କହିଛନ୍ତି, ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସକଳ କୁଶଳତା ଶିଶୁ ଭିତରେ ସମାହିତ ହୁଏ । ବାପ ଭଳି ଜଳିଜଳି ଅନ୍ୟକୁ ଆଲୋକ ଦେବାରେ ବ୍ରତୀ ଥାଏ ଶିକ୍ଷକ । ବହୁ ମଣିଷ ଗତନ୍ତି ସେ, ମଣିଷ ଗଢ଼ା ବଂଶ କାରଖାନାର ସେ ହେଉଛନ୍ତି କର୍ଷଧାର ।

ସୁନାଗରିକଭାବେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ , ବିଜ୍ଞାନ, କୌଶଳ, ମୂଲ୍ୟବୋଧଭିତ୍ତିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଓ ପରିପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରତି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହେବାକୁ ସଚେତନ କରିବା ହେଉଛି ଶିକ୍ଷକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ । ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା ଓ ବହୁବିଷୟକ ଗବେଷଣା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଗତିଶୀଳ, ଜ୍ଞାନ ସମ୍ଭବ ପୋଷଣୀୟ ସମାଜ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଜାରିରଖିବାକୁ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ହିଁ ତେଷା କରିଥାନ୍ତି । ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ, ସମ୍ମାନରାସ୍ତ୍ର, ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ତଥା ମିଳିତକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟିକରି, ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଗଠନ, ନୈତିକତା, ଗୁଣବତ୍ତା ପ୍ରତି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ କରାଇବା ମୁକ୍ତିଚିନ୍ତା, ସର୍ଜନା, ଆବିଷ୍କାର ଓ ଦୃଢ଼ଗତ ଜନ୍ମୁତି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତକରିବା ଓ ଚେତନାର ଉତ୍ତରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଶ୍ୱକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷକ ମାନେ ତେଷା ଚକାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆଜି ବନ୍ଦନୀୟ ଓ ସୁରଣୀୟ । ବାକ୍ସବରେ ସ୍ୱପ୍ନବିଳାସୀ ଗୁରୁଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଆଧାର କରି ଆଲେକ୍‌ଦାଣ୍ଡାର ବିଶ୍ୱ ବିଜୟୀ ହୁଏ, ଉଦୀୟମାନ ନଡ଼ିକେତାଙ୍କ ଜିଜ୍ଞାସା ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ । ଶିବାଜୀ ହୁଅନ୍ତି ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାତା, ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ପାଳଟନ୍ତି ସୁଶାସକ ଓ ସମ୍ରାଟ । ନରେନ୍ଦ୍ର ପାଲଟନ୍ତି ବିବେକାନନ୍ଦ । ଶିଷ୍ୟ ଭିତରେ ଉତ୍ତମ ବୃଦ୍ଧିତ, ନୈତିକତା, ଶିକ୍ଷା, ଦୀକ୍ଷା ଶୁଖିଲା ଗୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରୁଥିବା ଓ ବୃଦ୍ଧିତକୁ ସକାର୍ତ୍ତି ପାରୁଥିବା ଗୁରୁ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆସର ଅଧିକାରୀ ।

ନିଷ୍ପର୍ଷରେ କେବଳ କହିହେବ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଚିନ୍ତାଧାରା,ଜ୍ଞାନ ଆହରଣର ନୂତନମାର୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଗତିଶୀଳ ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତକ ଅର୍ଥନୀତି ସଂପର୍କରେ ସଚେତକ କରିବା ତଥା ସେମାନଙ୍କ ବୌଦ୍ଧିକ ରୂପାନ୍ତର ଆଜିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ଦିବସର କାମ୍ୟ ହେଉ...!!!

+ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ମହାନଦୀବିହାର ମହିଳା ସ୍ମାରକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ , କଟକ -୪ ,
ମୋ: ୯୦୪୦୧୫ ୧୪୭୫

ଆମ ଗୁରୁ ଦିବସ ଜୟକୃଷ୍ଣ ସାହୁ

ଗୁରୁ ପୂଜା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦିବସ ହୋଇଅଛି ଆମ ସ୍ମିର ସେ ଦିନଟି ଅଟେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ପାଞ୍ଚ ହେଉ ପଛେ ଯେଉଁ ବାର ।

ସେଇ ଦିନ ଆମେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯାଇ ଗୁରୁ ପୂଜା କରିଥାଇ ଭାବ ଉଚ୍ଚତିରେ ଗୁରୁ ପୂଜା କରି ଆଶିଷ ତାଙ୍କର ନେଉ ।

ଏହି ଦିନ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍ ଜନମି ଥିଲେ କୁଟୀରେ ଥିରୁଥାରି ଥିଲା ସେ ଗାଆଁର ନାଆଁ ତାହା ତାମିଲନାଡୁରେ ।

ଅଠରଶ ଅଠାଅଶୀ ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ପାଞ୍ଚ ଏହାଥିଲା ତାଙ୍କ ଜନମ ତାରିଖ କଥାଟି ନିରାଚ ସତ ।

ସେ ହୋଇଲେ ବିନେ ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ର ମୂଖ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦ ପାଇ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନ ସମରପି ଦେଲେ କୋଟି କୋଟି ଗୁରୁ ପାଇଁ ।

ସେ ଦିନଟି ଗୁରୁ ଦିବସ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେଲା ଦେଶ ସାରା ଖୁସିରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଦ ପୂଜା କରି ଆମେ ହେଉ ଆମୁହରା ।

+କପିଳ ପ୍ରସାଦ , ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨
ମୋ-୯୯୩୭୦୯୨୩୯୭

ପାଳିବା ଆସ ଗୁରୁ ଦିବସ

ପ୍ରଦୀପ୍ତ କୁମାର ଦାସ

ପାଳିବା ଆସ ଗୁରୁଦିବସ ହୋଇଣ ହସ ହସ- ଦେବତା ସମ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପୂଜି ଲଭିବା ଆମେ ଯଶ, ସରବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ଥିଲେତ ଗୁରୁ ଜଣେ- ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ ମହାନ ଦେଶ ସରବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଣେ, ତାଙ୍କ ଜନମ ଦିନରେ ଆମେ ଗୁରୁକୁ ପୂଜି ଥାଇ- ଅରପି ଦେଇ ଫୁଲ ଚ

CMYK

ସରିଲା ବାହାବଳପୁରରେ ‘ସାଗର କବଚ’

ବସ୍ତା, ୪।୯ (ନିପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲା ବାହାବଳପୁର ସାମୁଦ୍ରିକ ଥାନା ପକ୍ଷରୁ ଦୂର ଦିନିଆ ‘ସାଗର କବଚ’ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟା ୬ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଏସପି ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ବିବାକର, ବସ୍ତା ଏସ ଡିପିଓ ମାନ୍ୟ ଦେଓ, ସ୍ଥାନୀୟ ଥାନା ଆଇଆଇସି ରଶ୍ମି ରେଖା ମଲ୍ଲିକ, ଏସ ଆଇ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପାଣି, ସମସ୍ତ ଝାଫ, ସାଗର ମିତ୍ର ଦଳ, ବନ ବିଭାଗ, ଜିଲା ପୁଲିସ ବାହିନୀ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ପାଏଞ୍ଚ ହନୁମାନ ଛକ, ଏଣ୍ଡା ଛକ, ବଗଦା, ଦୁଦୁଲା ଗଡ଼ି, ବାହାବଳପୁର ନଦୀ ମୁହାଣ ପ୍ରଭୃତି

ସ୍ଥାନରେ ପୁଲିସ ବାହିନୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦଳ କରି ରହିଥିଲେ । ଜଳ ବସ୍ତୁ, ବିଦେଶୀ ଅନୁପ୍ରବେଶ କାରୀଙ୍କୁ ଚାଷ ନଜର ରଖାଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର କୌଣସି ଅପ୍ରୀତିକର ପରିସ୍ଥିତି ଉତ୍ପତ୍ତି ନ ଥିଲା । ବର୍ଷରେ ଏହିପରି ଦୁଇଥର ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଇଫକୋର ଅନସାଇଟ୍ ଆପାତକାଳୀନ ମକ୍ତୂଲ ଆୟୋଜିତ

ପାରାଦୀପ, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ବୃହତ୍ତମ ସମବାୟକ ଶିଳ୍ପ ସାର ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଇଫକୋ ସବୁବେଳେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା, ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପାତକାଳୀନ ସହାୟତା ଓ ସୁରକ୍ଷା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଆସିଛି । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଇଫକୋ ତାର କାରଖାନାର ସଠିକ୍ ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସହ ଚାହାର ସଠିକ୍ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ । କାରଖାନାରେ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ସାର ଉତ୍ପାଦନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ, ବ୍ୟବହାର ସମୟରେ ଏହା ଲିକ୍ ହେବାର ବହୁ ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ । ଏହି ସମ୍ଭାବନାରୁ ଆହୁ ଆଗରେ ରଖି ଆଜି ପାରାଦୀପ ଇଫକୋ ଯୁନିଟ୍ ପକ୍ଷରୁ ଆପାତକାଳୀନ ମକ୍ତୂଲ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । କାରଖାନାରେ ଯଦି କେତେବେଳେ ଆମୋନିଆ ଗ୍ୟାସ ଲିକ୍ ହୁଏ ଏହାକୁ କିପରି ଭୁଲ୍ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଉ

ପାରିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମକ୍ତୂଲରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ମକ୍ତୂଲ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପାରାଦୀପର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଦେହେରା ମୁଖ୍ୟଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଇଫକୋ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ମକ୍ତୂଲକୁ ଉନ୍ନତସ୍ତରୀୟ କରିଥିଲେ । ବାତ୍ୟା ହେଉ କିମ୍ବା ସୁନାମି ଏହା ବାଉରୁ କିପରି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଗୁରୁତ୍ୱାବେଶ କରିଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଷାଣ୍ଡ ଡାଇରେକ୍ଟର (ଏଫଆଇଏସ୍) ସି.ଏସ.ଦେବହେରା, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡର ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିକାରୀ ପି.ସି.ଦେବହେରା ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଇଫକୋ ଯୁନିଟ୍ ହେଉ ପି.କେ.ମହାପାତ୍ର ଆପାତକାଳୀନ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମିଳିମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ପାରାଦୀପ ଏକ ଶିଳ୍ପସହର ଏହାକୁ

ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହେଲେ ଜନଜୀବନର ସୁରକ୍ଷା ହୋଇ ପରିବ ଦୋଳି କହିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପାରାଦୀପ ଏଏସପି, ଏନଟିଆରଏଫ, ସିଆଇଏସଏଫ, ତତରକ୍ଷୀ ବାହିନୀ, ଓଡିଶା ଅର୍ଦ୍ଧ ଶମ ବାହିନୀ ସମେତ ବହୁ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ସମୂହ ପଞ୍ଚାୟତ ଗଠନ ସମ୍ପର୍କିତ କର୍ମଶାଳା ଆୟୋଜିତ

ବେତନଟୀ, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ସମୂହ ପଞ୍ଚାୟତ ଗଠନରେ ଆଜିର ଶିଶୁ ମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କର୍ମଶାଳା ଗୁରୁବାର ବେତନଟୀ ବ୍ଲକ୍ ସଭାଗୃହରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଯାଇଛି । ବେତନଟୀ ବ୍ଲକ୍ ପେସା ସଂଯୋଜକ ଜ୍ୟୋତିପ୍ରକାଶ ମହାନ୍ତଙ୍କ ସଂଯୋଜନା ଏବଂ ପରିଚାଳନାରେ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କର୍ମଶାଳାକୁ ବିଡିଓ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସୁଦାର ଆକୃଷ୍ଟାନିକ ଭାବେ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ବାଚିତ ସଭା ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ମନୋଜ କୁମାର ମହାନ୍ତ, ଆସିଟିଏସ୍ ସୁପରଭାଇକର ଏବଂ କବିତା ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରମୁଖ ଅଧିକାରୀଗଣ ମହାସାମି ଥିଲେ । ସମୂହ ପଞ୍ଚାୟତ ଗଠନରେ ଆଜିର ଶିଶୁ ମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକ, ଶାରୀରିକ ତଥା ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ଦ୍ୱାରା କିଭଳି ଏହା ସମାଜ ପାଇଁ ହିତକର

ହୋଇପାରିବ ସେନେଇ ପୁଣ୍ୟାନୁପୁଣ୍ୟ ଆଲୋଚନା ପୂର୍ବକ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁଅ-ଝିଅ ମଧ୍ୟରେ ଲିଙ୍ଗଗତ ବିଶେଷତା ଦୂର କରିବା, ଉଭୟଙ୍କୁ ସମାନ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦାନ କରିବା, ମୋବାଇଲରେ ଦୁରୁପଯୋଗରୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା, ବାଲ୍ୟବିବାହ ଭଳି କୁପ୍ରଥାକୁ ସମାଜକୁ ମୂଳୋପାଦ୍ରନ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ପୁଣ୍ୟାନୁପୁଣ୍ୟ ଆଲୋଚନା ପୂର୍ବକ ପ୍ରସିକ୍ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏନେଇ ବ୍ୟାପକ ଜନମତ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପ୍ରସାସ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଏହି ଅଭିଯାନକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପଞ୍ଚାୟତର ସମିତିସଭା/ସମିତିସଭା, ଆଶାକର୍ମୀ, ମିଶନଶକ୍ତି ପକ୍ଷରୁ ସିଆରପି, ଏମବିକେ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବିଭାଗ ଭୂମିକା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକ, ଶାରୀରିକ ତଥା ପକ୍ଷରୁ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀ ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସର୍ବଦଳୀୟ ବୈଠକର ନିଷ୍ପତ୍ତି : ଉଦଳା ହେବ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି

ଉଦଳା, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ଉଦଳା ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳ ପରିଷଦକୁ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ବହୁଦିନ ଚଳୁ ବାବି ହେଉଥିଲା । ଏପରିକି ଏହାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ମଂଚରେ ଆଜି ଏବାବଦରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବା ସହିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିକଟରେ ଅନେକ ଗୁଡିଏ ପଂଚାୟତକୁ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳ ଏବଂ କେତେଗୁଡିଏ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳକୁ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଘୋଷଣା କଲେ । ଅଥଚ ଉଦଳାକୁ ଏଥିରୁ ବାଦ ଦେଲେ । ଫଳରେ ଆଜି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୪ ତାରିଖ ଗୁରୁବାର ଦିନ ସ୍ଥାନୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟାମୁଖ ପରିସରରେ ଏକ ସର୍ବଦଳୀୟ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ବାରିକ ଉଚ୍ଚ ବୈଠକରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରି ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ହେଲେ

କିପ୍ରକାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯିବା ସହ ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ବିଧାୟକ ଭାଷ୍କର ମଡ଼େଇ, ପୂର୍ବତନ ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀନାଥ ଏବାବଦରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବା ସହିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିକଟରେ ଅନେକ ଗୁଡିଏ ପଂଚାୟତକୁ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳ ଏବଂ କେତେଗୁଡିଏ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳକୁ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଘୋଷଣା କଲେ । ଅଥଚ ଉଦଳାକୁ ଏଥିରୁ ବାଦ ଦେଲେ । ଫଳରେ ଆଜି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୪ ତାରିଖ ଗୁରୁବାର ଦିନ ସ୍ଥାନୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟାମୁଖ ପରିସରରେ ଏକ ସର୍ବଦଳୀୟ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ବାରିକ ଉଚ୍ଚ ବୈଠକରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରି ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ହେଲେ

କିପ୍ରକାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯିବା ସହ ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ବିଧାୟକ ଭାଷ୍କର ମଡ଼େଇ, ପୂର୍ବତନ ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀନାଥ ଏବାବଦରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବା ସହିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିକଟରେ ଅନେକ ଗୁଡିଏ ପଂଚାୟତକୁ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳ ଏବଂ କେତେଗୁଡିଏ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳକୁ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଘୋଷଣା କଲେ । ଅଥଚ ଉଦଳାକୁ ଏଥିରୁ ବାଦ ଦେଲେ । ଫଳରେ ଆଜି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୪ ତାରିଖ ଗୁରୁବାର ଦିନ ସ୍ଥାନୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟାମୁଖ ପରିସରରେ ଏକ ସର୍ବଦଳୀୟ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ବାରିକ ଉଚ୍ଚ ବୈଠକରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରି ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ହେଲେ

ଯାଉଛି ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଉଦଳା ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳ ପରିଷଦକୁ ଲାଗିକରିଥିବା ପଂଚାୟତ ଗୁଡିକର ସରପଂଚ ଓ ସମିତି ସଭ୍ୟ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ବିଧାୟକ ଭାଷ୍କର ମଡ଼େଇ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଅତିଥି ପରିଚୟ ଓ ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ ସହିତ ଆଜିର ବୈଠକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଂଚଳ ପରିଷଦର ନଗରପାଳ ପ୍ରମିଳା ପଣ୍ଡା ଶେଷର ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଆଜିର ଏହି ବୈଠକକୁ ସଫଳ କରିବାରେ କମଳ ଧଳ, ବିଭୂତି ମହାନ୍ତ, ନିହାର ରଂଜନ ମୋଦି, ଦ୍ରା. ଖଗେଶ୍ୱର ସିଂହ, ସଂଜୟ କୁମାର ପାଣି, ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ବନମାଳି ଦେବହେରା, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ ପ୍ରମୁଖ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ କର୍ମଯୋଗୀ କର୍ମଶାଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ଜନଜାତି ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଚରଫଦୁଲ୍ଲି ଷରୀଫ ଆଦି କର୍ମଯୋଗୀ କର୍ମଶାଳା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଅତିରୋରିମରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ମୟୂର ବିକାଶ ଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ସୁଧାକର

ନାୟକ ,ପି ଏ ,ଆଇ ଟି ଡି ଏ ଶ୍ରୀ କାର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱେୟାରେନ, ଉପ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ସଦର ଶ୍ରୀ ଶିବ ମାଳବ୍ୟ ,ଉପ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନୀଳଗିରି ଶ୍ରୀମତୀ ମଧୁସ୍ମିତା ସାମନ୍ତରାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୃପଣକ୍ତ କରିବା ଏହାର ମୋଟୋ । ଆଦିବାସୀ ଏବଂ

ଆଜ୍ଞାନ ପୁରୁରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯହିଁରେ ସର୍ବାଧିକ ୪୨ଟି ନାଲିଗିରି ଜିଲ୍ଲାପାଳ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦୂରଦର୍ଶୀ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଏହି ଅଭିଯାନ ଯାହା ସର୍ବ କା ସାଥ, ସର୍ବ କା ବିକାଶ, ସର୍ବ କା ପ୍ରୟାସ ସର୍ବ କା ବିଶ୍ୱାସ ର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶକ ନୀତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବା ସହ ଜନଜାତି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସଶକ୍ତ

କରିବା, ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଶାସନକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ଏବଂ ସାରା ଦେଶରେ ସ୍ଥାନୀୟ ନେତୃତ୍ୱ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏହି ଅଭିଯାନର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୋଲି କର୍ମଶାଳାରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଭିଯାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ୨୦ ଲକ୍ଷ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଓ ସମର୍ପିତ କର୍ମୀଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ କ୍ୟାଡ଼ର ସୃଷ୍ଟି କରାଯିବ ।

ଭାରତୀୟ ଜୀବନ ବୀମା ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ବିଶାଳ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର

ବାଲେଶ୍ୱର, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ଆଜି ଭାରତୀୟ ଜୀବନ ବୀମା ନିଗମ ର ୬୯ ତମ ଜନ୍ମବାର୍ଷିକୀ ଉପଲକ୍ଷେ ଏହାର ବାଲେଶ୍ୱର ଶାଖା ପରିସରରେ ଏକ ବିରାଟ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଶାଖା ର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମୁଣ୍ଡଳ କୁମାର ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଙ୍କ ପୌରହିତ୍ୟ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ସହଯୋଗରେ ୪୦ ଯୁବିତ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଶାଖା ର ଅଭିକର୍ତ୍ତା, ବିମାଧାରକ

ଓ କର୍ମଚାରୀ ସମସ୍ତେ ରକ୍ତ ଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ କଟକ ମଣ୍ଡଳ ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେଷ୍ଟା ସଂଘ ର ସଭାପତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର , ବାଲେଶ୍ୱର ଶାଖା

ଖଓଇର ଓ ର ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅଞ୍ଜନ କୁମାର ସାହୁ ବାଲେଶ୍ୱର ଶାଖା ଉତ୍ତମ ସଭାପତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜୟନିଧି କେନା , ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବସନ୍ତ କୁମାର ହୋତା , ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅନିଲ କୁମାର ସାହୁ

, ଅପୂର୍ବ ରଞ୍ଜନ ଦେ, କରୁଣାକର ରାଉତ , କରୁଣାକର ଦାସ, ରକ୍ତ କୁମାର ପରିଡ଼ା , ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହେଶ୍ୱର ଦାସ ଇତ୍ୟାଦି ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ମନୋନୀତ

ବାଲିଆପାଳ, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ବାଲିଆପାଳ ବ୍ଲକ୍ ର ଏକମାତ୍ର ଏକିମେଣ୍ଟରୀ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସିମ୍ବଲିଆ ର ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ନିତାଇ ଚରଣ ରାଉତ ମନୋନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତା କାଲି ପବିତ୍ର ଗୁରୁ ଦିବସରେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ବୋଲି ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷାଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଚରଫଦୁର ତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ରାଉତ ଦୀର୍ଘ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବାଲିଆପାଳ ବ୍ଲକ୍ ରେ ଶିକ୍ଷକତା କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ସଫଳତା ପାଇଁ ବାଲିଆପାଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ , ବାଲିଆପାଳ ଶିକ୍ଷକ ସମାଜ ସମିତି ସମେତ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ସଂଘ , ବାଲିଆପାଳ ମିଡ଼ିଆ ଫୋରମ୍, ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳନା କମିଟି, ସହକର୍ମୀ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ତଥା ସିଆରସିସି ଯଶୋବନ୍ତ କେନା ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ଲଗାଣ ବର୍ଷାରେ ଘର ଭାଙ୍ଗିଲା

ବେତନଟୀ ୪/୯ (ନି.ପ୍ର) : ଲଘୁତାପ ଜନିତ ବର୍ଷା ଫଳରେ ଗଡ଼କାଲି ରାତିରେ ବେତନଟୀ ଥାନା ଅଧୀନ ସଠିଲୋ ଗ୍ରାମ ୬ ନମ୍ବର ଖୁଡ଼ ର ରଞ୍ଜନ ସିଂ ଙ୍କ ଘରଟି ଭୁଗୁଡ଼ି ପଡ଼ିଛି । ସେହି ସମୟରେ ଘର ଭିତରେ ରଞ୍ଜନ ଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ମା, ମହା ପୁଅ ଓ ଝିଅ ଥିଲେ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଚୋରାଗ୍ୟବଶତଃ ବର୍ଦ୍ଧି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଖବର ଶୁଣି ବେତନଟୀ ଭା.କ.ପା ଯୁବ ମୋର୍ଚ୍ଚା ସଭାପତି ରାଜେଶ ମହାନ୍ତ , ବେତନଟୀ ବ୍ଲକ୍ ସାଧାବିକ ସଂଘ ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଅନୁପ କୁମାର ବସ୍ତାପାଟ, ସଦସ୍ୟ କେଶ୍ୱ ନାଥ, ସମାଜସେବା ସୁଧାକର ପଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କ ପରିବାର ସହ କଥା ହୋଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଙ୍କୁ ସହକାରକ୍ ତରଫରୁ ପଲିଥିନ୍ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେ କେମିତି ଅତିଶିଘ୍ର ଘର ପାଇ ପାରିବେ ସେନେଇ ଅଧିକାରୀ ଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ଡାହିବାଡି ହାଟରେ ବିଜୁଳି ଦେଇଥିବା ବିଜୁଳି ଖୁଣ୍ଟ ଗଢ଼ି ପଡ଼ିଲା: ଅକ୍ଷକେ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲେ ଗ୍ରାହକ ଓ ବ୍ୟବସାୟୀ

ବୈଶିଙ୍ଗା , ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ବୈଶିଙ୍ଗା ସୁତ ଦାହିବାଡି ସାପ୍ତାହିକ ହାଟରେ ସନ୍ଧ୍ୟାପରେ ଆଲୋକିକରଣ ପାଇଁ ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ବିଜୁଳି ଙ୍କ ହାତ ପାଣି ଅନୁଦାନ ରୁ ଲଗା ଯାଇଥିବା ହାଉମାଙ୍କୁ ବିଜୁଳିଖୁଣ୍ଟି ରୂପରେ ଅପରାହ୍ନରେ ମୂଳରୁ ଗଡ଼ି ପଡିଥିଲା । ରୂପବାର ହାଟରେ କାରବାର ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଏହି ଅଘଟଣ

ଘଟିଥିଲା । ଦେଖଣାହାରୀ ଙ୍କ ମତରେ ବିଜୁଳି ଖୁଣ୍ଟ ନିର୍ମାଣ ସମୟରେ ଏହା ମୂଳ ଟି ଠିକ୍ ଭାବରେ କଳ୍ପୀତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ତାହା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ବିଜୁଳି ଖୁଣ୍ଟି ଲାଗିବା ଦିନ ଠାରୁ ଲୋକ ଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା କି ଗୋଟିଏ ଖୁଣ୍ଟି ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବୁ ଲକ୍ଷ ରୁ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥ

ମଞ୍ଜୁରୀ ପାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଠିକାଦାର ଏଥିପାଇଁ ସର୍ବ ମୋଟ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିବା ଠିକାଦାରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ତେବେ ବାକି ଟଙ୍କା ଗୁ ବିଧାୟକ ଙ୍କ କେତେ ଭାଗ ଅଛି ବୋଲି ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା । ଗତ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ବିଜୁଳିଖୁଣ୍ଟି ଲଗା ଯାଇଥିଲା । କୁଅ ମାସ ପରେ

ହାଟରେ ଲାଗିଥିବା ଚାରିଟି ବିଜୁଳିଖୁଣ୍ଟି ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଜଳୁ ନ ଥିଲା । ଏବେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟିରୁ ଗୋଟିଏ ଭାଙ୍ଗିଯିବାକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପରେ ହାଟରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡିଛି । ଆଗକୁ ଆଉ ଏହି ହାଉମାଙ୍କୁ ନୂତନ ବିଜୁଳି ଖୁଣ୍ଟି ଲାଗିବ କି ବୋଲି ସାଧାରଣରେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ସୁରେଇଡିହିରେ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ କୁଡୁମାଳୀ ଦେଶ କରମ ପରବ ଉଦ୍‌ଯାପିତ

ବେତନଟୀ ୪/୯ (ନି.ପ୍ର) : ବେତନଟୀ ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୁରେଇଡିହି ଠାରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଧରି ଚାଲିଥିବା ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ କୁଡୁମାଳୀ ଦେଶ କରମ ପରବ-୨୦୨୫ ଗୁରୁବାର ଦିନ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ହୋଇଯାଇଛି । ରୂପବାର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଚାନ୍ଦୁଆପାଣି ଶିବ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଥିବା କରମ ଗଛକୁ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିବା ସହିତ କରମ ତାଳ ନେଇ ଏକ ବିରାଟ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ କରମ ପଡିଆକୁ ଆସି ସେଠାରେ କରମ ତାଳ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ କରମ ଠାକୁରଙ୍କୁ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଗୋସେଇଁ ଠାକୁର କେଠମଲ ମହାନ୍ତ କର୍ମ୍ମଧର୍ମ ଓ କରମ ଠାକୁରଙ୍କ କାହାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ସୁରେଇଡିହି ଦେଶ କରମ ପରବ ସୁରେଇଡିହିର

ଉପଦେଷ୍ଟା ଅଧ୍ୟାପକ ଦାସିପ୍ରକାଶ ମହାନ୍ତଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସଭାରେ ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେଷ୍ଟା ହୋଟେଲାଲ ମହାନ୍ତ, ସଭାପତି ସୁବାନ୍ତ କୁମାର ମହାନ୍ତ, ସମ୍ପାଦକ ରବୀନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ମହାସାମି ହୋଇ କୁଡୁମା ଜାତିର ଏକତା ପାଇଁ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ

ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂବଦୂତି ବାଦକ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ମହାନ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ରାତିସାରା ସାଂସ୍କୃତିକ ଝୁମର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ଏକାକୃତ ମନୋଭାବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିସ୍ମିତ କରିଥିଲା । ଗୁରୁବାର ସକାଳେ କରମ ଠାକୁରଙ୍କୁ ନିକଟସ୍ଥ କଳାଶୟରେ ବିସର୍ଜନ

କରାଯାଇଥିଲା । ଦେଶ କରମ ପରବ ପାଳନ କମିଟିର ଗୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଧ୍ୟାପକ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ମହାନ୍ତ, ଜାଣ୍ଡା କମିଟିର ସଭାବେତ୍ରୀ କ୍ଷଣପ୍ରଭା ମହାନ୍ତ, ସମ୍ପାଦିକା ସୁଲୋଚନା ମହାନ୍ତ, ସଦସ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତ, ଦୁଲୁ ମହାନ୍ତ, ତମ୍ବୁରୁପ ମହାନ୍ତ, ଅପ୍ପୁ ମହାନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ମାନେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।